

KURIER wileński

CZWARTEK

Nr 168 (11419)

9

SIERPIENIA
1990 r.

Cena 10 kop.

DIENNIK SPOŁECZNO - POLITYCZNY
Rady Najwyższej i Rady Ministrów Republiki Litewskiej

Ukazuje się od 1 lipca 1953 roku

Komunikat Rady Najwyższej Republiki Litewskiej

Na zamkniętym posiedzeniu nadzwyczajnej sesji Rady Najwyższej Republiki Litewskiej, które się rozpoczęło 7 sierpnia br., omawiano kwestię przygotowań do rozmów między Republiką Litewską i Związkiem SRR. Stwierdzono, że Litwa zakończyła przygotowania do rozmów, zaaprobowano podstawowe zasady i cele rozmów między Republiką Litewską i Związkiem SRR, które zgłosiła komisja przygotowania

politycznego, prawnego i dyplomatycznego. Grupy przedstawicieli tej komisji zlecono uzgodnienie projektu protokołu o rozpoczęciu i warunkach rozmów z przedstawicielami delegacji Związku SRR dla prowadzenia rozmów. Dokonano również wymiany poglądów w sprawie osobistego wkładu delegacji państwowej Republiki Litewskiej do prowadzenia rozmów ze Związkiem SRR.

Zastępca przewodniczącego Rady Najwyższej
Republiki Litewskiej B. KUZMICKAS
Wilno, 7 sierpnia 1990 r.

Położyć kres samowoli sił zbrojnych

DO PREZYDENTA ZWIĄZKU
SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH
M. GORBACZOWA
DO PRZEWODNICZĄCEGO RADY MINISTRÓW
ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH
REPUBLIK RADZIECKICH
N. RYZKOWA

Oświadczenie Rady Najwyższej i rządu Republiki Litewskiej

Dzięki wspólnemu staraniu Związku Radzieckiego i Republiki Litewskiej obecnie powstała sprzyjająca sytuacja dla rozwiązania problemów politycznych, prawnych i ekonomicznych powstałych między obu państwami. Niestety, Siły Zbrojne ZSRR rozlokowane w Litwie swoimi działaniami przeciwko spokojnym mieszkańcom Republiki Litewskiej, wzmagały napięcie i usiłują w przedmiotu rozmów pogorszyć stosunki między Republiką Litewską i Związkiem Radzieckim.

Zgodnie z ustawami Republiki Litewskiej, aktami prawa międzynarodowego obywateli Republiki Litewskiej nie są obowiązani pełnić służby w wojsku innych krajów. Dlatego ich odmowa spełnienia tego obowiązku w Siłach Zbrojnych ZSRR jest uzasadniona. Oprócz tego Związek Radziecki nie zapewnia bezpieczeństwa nawet tym młodzieńcom, którzy pełnią służbę w Siłach Zbrojnych ZSRR. W roku 1989 w Armii Radzieckiej zginęło 22, a w 1990 roku — 16 młodzieńców Litwy. Sprzeczne z regulaminem stosunki, groźba odniesienia ran i śmierci wielu z nich zmusza do wycofania się z Sił Zbrojnych ZSRR. Jednakże

na Litwie tacy młodzieńcy są ściągani przez wojskowych ZSRR, przeciw nim stosuje się bezprawie, przemoc, wywołali się ich do ZSRR i siłą zmusza do kontynuowania służby wojskowej. Nieuzasadniona przemoc i broń bez podstawy prawnej wojskowi stoją w miejscach publicznych przeciwko cywilnym mieszkańcom, wskutek czego są ofiary wśród nieletnich i kobiet.

Takie działania Sił Zbrojnych Związku Radzieckiego znajdujących się na Litwie są sprzeczne z ustawami Republiki Litewskiej i stanowią brutalne wtrącanie się do spraw wewnętrznych Republiki Litewskiej. Są one sprzeczne również z ustawami ZSRR i jego zobowiązaniami międzynarodowymi.

Rada Najwyższa i rząd Republiki Litewskiej, aby skierownictwo Związku Radzieckiego podjęło niezwłocznie kroki dla położenia kresu samowoli jego Sił Zbrojnych, przeciwko obywatelom Republiki Litewskiej, a pełniący służbę w Armii Radzieckiej wrócili do Litwy. Jesteśmy przekonani, że powstałe problemy mają być rozstrzygnięte nie przy użyciu siły, lecz na podstawie porozumień między państwowymi.

Zastępca
przewodniczącego
Rady Najwyższej
Republiki
Litewskiej
B. KUZMICKAS

Wilno, 7 sierpnia 1990 r.

Premier
Republiki
Litewskiej
K. PRUNSKIENE

W Radzie Najwyższej Republiki Litewskiej

8 sierpnia odbyło się posiedzenie Prezydium Rady Najwyższej, na którym przewodniczył zastępca przewodniczącego Rady Najwyższej Bronisławas Kuzmickas.

Prezydium zaaprobowało grupy robocze ekspertów i wyspecjalizowane parlamentarno-rządowe grupy robocze powołane przez komisję ds. przygotowania politycznego, prawnego i dyplomatycznego do negocjacji ze Związkiem SRR. Zaakcentowano, że obecnie grupy te powinny ustalić swą problematykę i opracowywać dokumenty rozmów.

Na posiedzeniu omówiono porządek dziennej drugiego posiedzenia nadzwyczajnej sesji Rady Najwyższej Republiki Litewskiej.

Omówiono projekt dowodu osobistego obywatela Republiki Litewskiej. Projekty dowodu osobistego i jego przebiegów przekazano do wstępnego omówienia stałym komisjom Rady Najwyższej Republiki Litewskiej, które miały zalecić, aby do 30 września br. przedstawili wnioski.

Prezydium omówiło próby o uwaskawienie oraz inne sprawy.

(ELTA)

O pomnikach z okresu radzieckiego

31 lipca 1990 r. rząd Republiki Litewskiej postanowił zalecić ekspozycję znoszonych rzeźb pomnikowych z okresu radzieckiego, a miejsca jej ustalić w drodze konkursu.

Ze względu na to, że nie toleruje samowoli, nie wynikających ze wspomnianych uchwał działań samorządów w przenoszeniu wymienionych rzeźb pomnikowych i przypomina, że tryb przenoszenia pomników należy uzgodnić z Ministerstwem

wami Kultury i Oświaty, Budownictwa i Urbanistyki oraz Departamentem do spraw pomników.

Jednocześnie rząd potępił organizację przez przedstawicieli Sił Zbrojnych ZSRR ochronę takich rzeźb i kwalifikuje to jako wtrącanie się do spraw wewnętrznych Republiki Litewskiej.

Służba informacji
rządu—ELTA

(ELTA)

Ziemię podwileńską—w ręce młodych farmerów

Pierwszy w rejonie solecznickim

Coraz więcej rolników decyduje się na założenie gospodarstwa indywidualnego. Obecnie w rejonie solecznickim jest zaledwie 19 farmerów, ale chętnych pozostających przewidzianym gospodarzom z dnia na dzień przybywa. Do Zarządu Rejonowego wpłynęło już 49 podań i przewiduje się, że do końca roku ta liczba przynajmniej się podwoi.

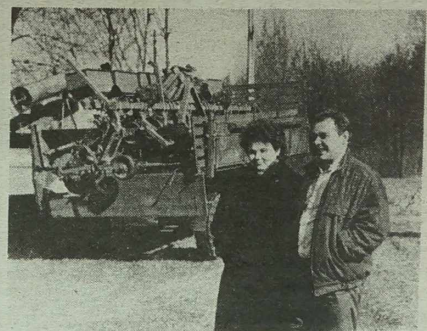
Stanisław Szyszowski z Solecznika jako pierwszy w rejonie zdobył się na ten krok. Wiadomo, pierwszemu zawsze jest najtrudniej.

Urodził się we wsi Rudniki w rodzinie rolnika — mówi Stanisław. — Mój ojciec gospodarzył na 13 hektarach. To on przekazał mi miłość do ziemi. Dlatego też, kiedy przystąpiono do oddzielania gospodarstw indywidualnych, bez chwili wahania napisałem podanie.

Dotąd Stanisław Szyszowski pracował jako elektryk na stacji paliwowej. Niby z rolnictwem nie miał nic wspólnego. Jednak z gospodarstwą nie zrywał kontaktów. Hodował 4 krowy oraz inne zwierzęta domowe. Sporo praktyki wyniósł z domu rodzinnego. Cenny poradę udzieli mu агроном Stanisław Bernatowicz.

— Z wiedzą nie powinno być kłopotów... Chciałabym przydać się jakimś kursom farmerskim — po chwili namysłu dodaje Stanisław. Trudności są z nabyciem techniki.

Udało mu się kupić kombajn za dwa tysiące, maszynę do sadzenia i kopania ziemniaków, siewnik, prasę do siana... I to właściwie wszystko.

A skąd wziąć traktor? Przecież na rynku czy tym bardziej w sklepie nie sprzedaje się ich. Niejednokrotnie zwracał się w tej sprawie do Solecznickiego Zarządu Rolnego i nie wskazał. Kamienne serca urzędników nawet nie drgnęły. Moe wreszcie Rada Rejonowa zauważyła gospodarzy indywidualnych. Przecież 41 ha ziemi nie da się uprawiać koniem.

W przyszłości Szyszowski zamierza już zbudować własną zagrodę. Zamówiono już odpowiedni projekt obory na 30 krow. Więcej czekać już kolejne kłopoty. Tym razem z materiałami budowlanymi. Jedynie ze zbytem produkcji nie będzie trudności. Epidemia deficytu potraza wszystko. Gospodarstwa społeczne przez 40 lat

swego istnienia nie zdołały nakarmić nas. Natomiast w krajach zachodnich jest nadprodukcja. Tam najbardziej rozprzeczono na formę gospodarowania jest gospodarstwo farmerskie. Należy więc i u nas popierać prywatyzację rolnictwa. Ziemię trzeba kochać. Wtedy i ona odwdzięczy się stokrotnie. Taka jest prawda.

Bądźmy więc bardziej zżyłymi wobec gospodarzy indywidualnych. Nie przeszkadzajmy im w stawianiu pierwszych kroków, pomóżmy im.

Zbigniew LYNDÓ

NA ZDJĘCIU: Stanisław z żoną Airolidą obok własnego gospodarstwa rolniczego.

Fot. B. Kondratowicz

Oświadczenie

RADY NAJWYŻSZEJ
REPUBLIKI LITEWSKIEJ

Parlament Republiki Litewskiej, rząd i społeczeństwo aprobują uchwałę Rady Bezpieczeństwa ONZ, w której potępia się agresję wojska irackiego 2 sierpnia przeciwko sąsiedniemu państwu Kuwejtu.

Litwa, która przed półwieczem podstępnie została okupowana i anektowana przez potężnego sąsiada, dobrze zna twierdzenia o tym, że sam naród pragnął interwencji obcego wojska.

Odrzucając swoją niepodległość Litwa protestuje przeciwko dążeniu Iraku do stworzenia przy pomocy machiny wojennej w Kuwejcie marnotrawczego rządu odpowiadającego mu. Wiarymy, że dążenie nawet najmniejszego na świecie państwa do wolności jest świętym jego prawem, a agresję militarną należy potępić jako i normami międzynarodowego współzycia państw.

Zastępca przewodniczącego
Rady Najwyższej
Republiki Litewskiej
B. KUZMICKAS

Wilno, 7 sierpnia 1990 r.

Pobyt konsula

W dniach 5—8 sierpnia na Litwie gościł konsul Konsulatu Generalnego USA w Leningradzie James Hutcheson z małżonką. Gościu przyjął zastępca przewodniczącego Rady Najwyższej Bronisławas Kuzmickas. Odbyły się rozmowy z deputowanymi Arunasem Degutisem i Algirdasem Kumą. Wspólnie z kierownictwem Litewskiego Radia i Teatru przyjął zastępca przewodniczącego Rady Najwyższej Bronisławas Kuzmickas. Odbyły się rozmowy z deputowanymi Arunasem Degutisem i Algirdasem Kumą. Wspólnie z kierownictwem Litewskiego Radia i Teatru przyjął zastępca przewodniczącego Rady Najwyższej Bronisławas Kuzmickas. Odbyły się rozmowy z deputowanymi Arunasem Degutisem i Algirdasem Kumą. Wspólnie z kierownictwem Litewskiego Radia i Teatru przyjął zastępca przewodniczącego Rady Najwyższej Bronisławas Kuzmickas.

(ELTA)

Indeks. 67218
Nakład 56000 egz.
NR 322 Zam. 1803-